

Ворис бута шофьора по рамото.

- Спири!

Ирина отваря вратата и слиза.

- Чакам те в къщи - казва ѝ Ворис като затваря след нея вратата.

Колата отминава.

Ирина тръгва по тъмните улици на града.

X
X X

В познатата спалня на Чакъра са се събрали неколцина роднини и опшакват покойника.

Това се все прости хоризонт от село.

Ковчегът е поставен върху маса, покрита с ^{тъмна} ~~тъмна~~ покривка.

X

Ирина. Вратата на салончето бавно се отваря и в него влиза

Очите ѝ плуват в слъза.

Тя безмълвно се отправя към стаята, в която лежи покойника.

Като я вижда майка ѝ се хвърля към нея и се разридава по-силно.

Двете стоят така пригърнати известно време.

Някои от роднините гледат враждебно Ирина и се прошепват нещо.

Ирина безмълвно приближава баща си, прекръства се и му целува ръката.

Но тя не издържа, свлича се на колене и заплаква.

Шепот^ъ в сред роднините нараства.

Ирина обръща към тях налитите си със слъзи очи.

Всички я гледат враждебно.

Ирина се изправя и хуква навън.